

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

Bruselj, 30. junij 2021
(OR. en)

2020/0145 (COD)

PE-CONS 34/21

CODIF 17
EF 160
ECOFIN 417
CONSOM 112
IA 86
CODEC 656

ZAKONODAJNI AKTI IN DRUGI INSTRUMENTI

Zadeva: UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o čezmejnih plačilih v Uniji (kodificirano besedilo)

UREDBA (EU) 2021/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne ...

o čezmejnih plačilih v Uniji (kodificirano besedilo)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke¹

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom³,

¹ UL C 65, 25.2.2021, str. 4.

² UL C 56, 16.2.2021, str. 43.

³ Stališče Evropskega parlamenta z dne 23. junija 2021 [(UL ...)/(še ni objavljeno v Uradnem listu)] in odločitev Sveta z dne

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta¹ je bila večkrat bistveno spremenjena². Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno uredbo kodificirati.
- (2) Za pravilno delovanje notranjega trga in da se poenostavi čezmejna trgovina v Uniji, je pomembno, da so stroški čezmejnih plačil v eurih enaki stroškom ustreznih plačil v državi članici.
- (3) Za plačilne instrumente, ki obstajajo predvsem ali izključno v papirni obliki, kot so čeki, ni priporočljivo uporabljati načela enakih stroškov, ker jih že zaradi njihove narave ni mogoče obdelovati tako učinkovito kot elektronska plačila.
- (4) Načelo enakih stroškov bi se moralo uporabljati za plačila, ki se odredijo ali zaključijo v papirni obliki ali v gotovini in ki se v plačilni verigi obdelujejo elektronsko, razen čekov, in za vsa nadomestila, neposredno ali posredno povezana s plačilno transakcijo, vključno z nadomestili, vezanimi na pogodbo. Posredna nadomestila vključujejo nadomestila za vzpostavitev trajnega plačilnega naloga oziroma nadomestila, povezana z uporabo bančne ali kreditne plačilne kartice, in bi morala biti enaka za nacionalne in čezmejne plačilne transakcije v Uniji.

¹ Uredba (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o čezmejnih plačilih v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2560/2001 (UL L 266, 9.10.2009, str. 11).

² Glej Prilogo I.

- (5) Da bi preprečili drobitev plačilnih trgov, je ustrezno uporabiti načelo enakih stroškov. V ta namen bi bilo treba za vsako kategorijo čezmejnih plačil določiti nacionalno plačilo z enakimi ali podobnimi značilnostmi, kot jih ima čezmejno plačilo. Pri določitvi nacionalnega plačila, ki ustreza čezmejnemu plačilu, bi moralo biti med drugimi mogoče uporabiti naslednja merila: način odreditve, izvajanja in zaključka plačila, stopnja avtomatizacije, vsakršno jamstvo za plačilo, status stranke in razmerje s ponudnikom plačilnih storitev ali uporabljen plačilni instrument, kot je opredeljen v točki 14 člena 4 Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta¹. Ta merila se ne bi smela šteti kot izčrpna.
- (6) Pristojni organi bi morali izdati smernice za določitev ustreznih plačil, kadar menijo, da je to potrebno. Komisija, ki ji po potrebi pomaga Odbor za plačila, vzpostavljen s členom 85(1) Direktive 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta², bi morala pripraviti ustrezna navodila in pomagati pristojnim organom.

¹ Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).

² Direktiva 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu in o spremembah direktiv 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES in 2006/48/ES ter o razveljavitvi Direktive 97/5/ES (UL L 319, 5.12.2007, str. 1).

- (7) Da se olajša delovanje notranjega trga in preprečijo neenakosti med uporabniki plačilnih storitev v državah članicah euroobmočja in državah članicah zunaj euroobmočja v zvezi s čezmejnimi plačili v eurih, je treba zagotoviti, da bodo nadomestila za čezmejna plačila v eurih v Uniji usklajena z nadomestili za ustrezna nacionalna plačila, ki se izvedejo v nacionalni valuti države članice, v kateri se nahaja ponudnik plačilnih storitev uporabnika plačilnih storitev. Šteje se, da se ponudnik plačilnih storitev nahaja v državi članici, v kateri opravlja storitve za uporabnika plačilnih storitev.
- (8) Nadomestila za pretvorbo valut predstavljajo precejšen del stroškov čezmejnih plačil, kadar se v državi članici plačnika in državi članici prejemnika plačila uporabljata različni valuti. V skladu s členom 45 Direktive (EU) 2015/2366 morajo biti nadomestila in uporabljeni menjalni tečaj pregledni, točka 3 člena 52 navedene direktive določa zahteve glede informacij v zvezi s plačilnimi transakcijami, zajetimi v okvirni pogodbi, člen 59(2) navedene direktive pa določa zahteve glede informacij za pogodbene stranke, ki ponujajo storitve pretvorbe valut na bankomatu ali prodajnem mestu. Treba je določiti dodatne ukrepe za zaščito potrošnikov pred pretiranimi nadomestili za storitve pretvorbe valut in za zagotovitev, da bodo potrošniki dobili informacije, ki jih potrebujejo, da bi izbrali najboljšo možnost pretvorbe valut.

- (9) Ukrepi, ki jih je treba izvajati, bi morali biti ustrezni, primerni in stroškovno učinkoviti. Hkrati bi morale zagotovljene informacije v primerih, ko ima plačnik na bankomatu ali prodajnem mestu na voljo več različnih možnosti pretvorbe valut, omogočati primerjavo, da se plačniku omogoči informirana izbira.
- (10) Da bi dosegli primerljivost, bi bilo treba nadomestila za pretvorbo valut pri vseh kartičnih plačilih izraziti na enak način, in sicer kot odstotne pribitke na zadnji razpoložljivi referenčni devizni tečaj eura, ki ga izda Evropska centralna banka (ECB). V primeru pretvorbe med dvema valutama, ki nista euro, bo pribitek morda moral temeljiti na obrestni meri, izpeljani iz dveh obrestnih mer ECB.

- (11) V skladu s splošnimi zahtevami glede informacij v zvezi z nadomestili za pretvorbo valut iz Direktive (EU) 2015/2366 bi morali ponudniki storitev pretvorbe valut še pred odreditvijo plačilne transakcije razkriti informacije o svojih nadomestilih za pretvorbo valut. Pogodbene stranke, ki ponujajo storitve pretvorbe valut na bankomatu ali prodajnem mestu, bi morali na jasen in dostopen način zagotoviti informacije o svojih nadomestilih za te storitve, na primer tako, da jih prikažejo na okencu ali digitalno na terminalu, pri internetnih nakupih pa na zaslonu. Poleg informacij iz člena 59(2) Direktive (EU) 2015/2366 bi morale te pogodbene stranke pred odreditvijo plačila predložiti jasne informacije o znesku, ki se plača prejemniku plačila v valuti, ki jo ta uporablja, in skupnem znesku, ki ga mora plačati plačnik v valuti plačnikovega računa. Znesek, ki ga je treba plačati v valuti, ki jo uporablja prejemnik plačila, bi moral izkazovati ceno kupljenega blaga ali storitev in bi lahko bil prikazan pred plačilom in ne na plačilnem terminalu. Valuta, ki jo uporablja prejemnik plačila, je načeloma lokalna valuta, vendar je to v skladu z načelom svobode sklepanja pogodb v nekaterih primerih lahko druga valuta Unije. Skupni znesek, ki ga plača plačnik v valuti plačnikovega računa, bi moral biti sestavljen iz cene blaga ali storitev in nadomestila za pretvorbo valut. Poleg tega bi bilo treba oba zneska dokumentirati na potrdilu ali na drugem trajnem nosilcu podatkov.
- (12) V zvezi s členom 59(2) Direktive (EU) 2015/2366 bi moral plačnik, kadar se storitev pretvorbe valut ponudi na bankomatu ali prodajnem mestu, imeti možnost, da to storitev zavrne in plača v valuti, ki jo uporablja prejemnik plačila.

- (13) Da bi se plačnikom omogočila primerjava med nadomestili za različne možnosti pretvorbe valut na bankomatu ali prodajnem mestu, bi morali ponudniki plačilnih storitev plačnikov v pogoje okvirne pogodbe vključiti povsem primerljive informacije o veljavnih nadomestilih za pretvorbo valut, pa tudi zagotoviti, da bi bile te informacije na lahko razumljiv in dostopen način javne na splošno razpoložljivi in zlahka dostopni elektronski platformi, zlasti na spletnih mestih njihovih strank, na spletnih mestih bančništva na domu in na aplikacijah za mobilno bančništvo. To bi omogočilo razvoj spletnih mest za primerjavo, ki bi potrošnikom olajšala primerjavo cen pri potovanju ali nakupovanju v tujini. Poleg tega bi morali ponudniki plačilnih storitev plačnikov opozarjati plačnike na veljavna nadomestila za pretvorbo valut, ki se uporabljajo pri kartičnem plačilu v drugi valuti, prek splošno razpoložljivih in lahko dostopnih elektronskih komunikacijskih kanalov, kot so sporočila SMS, elektronska pošta ali potisna obvestila prek plačnikove aplikacije za mobilno bančništvo. Ponudniki plačilnih storitev bi se morali z uporabniki plačilnih storitev dogovoriti, prek katerega elektronskega komunikacijskega kanala jim bodo zagotavljali informacije o nadomestilih za pretvorbo valut, pri čemer bi morali upoštevati, kako plačnika najučinkoviteje doseči. Ponudniki plačilnih storitev bi morali sprejeti tudi zahteve uporabnikov plačilnih storitev o odjavi od prejemanja elektronskih sporočil z informacijami o nadomestilih za pretvorbo valut.

- (14) Redni opomniki so ustrezni, kadar je plačnik dlje časa v tujini, na primer če je tja službeno napoten ali tam študira, ali kadar plačnik redno uporablja kartico za internetne nakupe v lokalni valuti. Obveznost zagotavljanja takšnih opomnikov bi zagotovila, da bi bil plačnik obveščen o različnih možnostih pretvorbe valut.
- (15) Pomembno je, da se poenostavi izvajanje čezmejnih plačil s strani ponudnikov plačilnih storitev. V zvezi s tem bi bilo treba spodbujati standardizacijo, zlasti glede uporabe mednarodne identifikacijske številke plačilnega računa (IBAN) in poslovne identifikacijske kode (BIC). Zato je ustrezno, da ponudniki plačilnih storitev uporabnikom plačilnih storitev zagotovijo IBAN in BIC za zadevni račun.
- (16) Za zagotovitev neprekinjenega, pravočasnega in učinkovitega zagotavljanja statističnih podatkov o plačilni bilanci v okviru enotnega območja plačil v eurih (SEPA) je priporočljivo, da se zagotovi nadaljnje zbiranje enostavno dostopnih plačilnih podatkov, kot so IBAN, BIC in znesek plačila ali osnovni zbirni plačilni podatki za različne plačilne instrumente, če postopek zbiranja ne ovira avtomatske obdelave plačil in je lahko popolnoma avtomatiziran. Ta uredba ne vpliva na obveznosti poročanja za namene drugih politik, na primer na poročanje zaradi preprečevanja pranja denarja ali financiranja terorizma oziroma za davčne namene.

- (17) Pristojni organi bi morali imeti ustrezna pooblastila za učinkovito izpolnjevanje svojih nalog v zvezi s spremljanjem ter za sprejetje vseh potrebnih ukrepov, s katerimi bi zagotovili, da ponudniki plačilnih storitev izpolnjujejo določbe te uredbe.
- (18) Da bi se zagotovila možnost uporabe pravnih sredstev v primerih nepravilne uporabe te uredbe, bi morale države članice določiti ustrezne in učinkovite pritožbene postopke in druga pravna sredstva za reševanje sporov med uporabnikom in ponudnikom plačilnih storitev. Pomembno je tudi, da se določijo pristojni organi in organi za izvensodno reševanje pritožb in drugih pravnih sredstev.
- (19) Za nemoteno in pravočasno reševanje čezmejnih sporov v zvezi s to uredbo je ključno v Uniji zagotoviti dejavno sodelovanje pristojnih organov in organov za izvensodno reševanje pritožb in drugih pravnih sredstev. Takšno sodelovanje bi morale biti mogoče izvajati v obliki izmenjave informacij o zakonodaji ali pravni praksi iz njihove sodne pristojnosti ali, če je ustrezno, prenosa ali prevzeta pritožbenih postopkov in postopkov drugih pravnih sredstev.
- (20) Države članice bi morale v nacionalni zakonodaji določiti učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni za neupoštevanje določb te uredbe.

- (21) Razširitev uporabe te uredbe z eura še na druge valute bi imela očitne koristi, zlasti glede števila zajetih plačil. Da se državam članicam, ki nimajo eura za svojo valuto, omogoči razširitev uporabe te uredbe na čezmejna plačila v njihovih nacionalnih valutah, bi bilo treba določiti postopek prigrasitve.
- (22) Komisija bi morala Evropskemu parlamentu, Svetu, ECB in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predložiti poročilo o uporabi pravila o izenačitvi stroškov čezmejnih plačil v eurih in stroškov nacionalnih transakcij v nacionalnih valutah ter o učinkovitosti zahtev glede informacij o pretvorbi valut, določenih v tej uredbi. Komisija bi morala tudi preučiti dodatne možnosti in njihovo tehnično izvedljivost za razširitev pravil o enakih nadomestilih na vse valute Unije ter možnosti za nadaljnje izboljšanje preglednosti in primerljivosti nadomestil za pretvorbo valut, pa tudi možnost onemogočanja in omogočanja izbire sprejetja pretvorbe valut s strani pogodbenih strank, ki niso ponudnik plačilnih storitev plačnika.

- (23) Ker ciljev te uredbe države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov ukrepa lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseg navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba določa pravila o čezmejnih plačilih in preglednosti nadomestil za pretvorbo valut v Uniji.
2. Ta uredba se v skladu z določbami Direktive (EU) 2015/2366 uporablja za čezmejna plačila, izražena v eurih ali nacionalnih valutah držav članic, ki so priglasile svojo odločitev o razširitvi uporabe te uredbe na svojo nacionalno valuto v skladu s členom 13 te uredbe.

Ne glede na prvi pododstavek tega odstavka se člena 4 in 5 uporabljata za nacionalna in čezmejna plačila, ki so izražena v eurih ali v nacionalni valuti države članice, ki ni euro, in pri katerih se uporabi storitev pretvorbe valut.

3. Ta uredba se ne uporablja za plačila, ki jih izvršijo ponudniki plačilnih storitev za svoj račun ali v imenu drugih ponudnikov plačilnih storitev.

Člen 2
Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „čezmejno plačilo“ pomeni elektronsko plačilno transakcijo, ki jo odredi plačnik ali prejemnik plačila, pri čemer se ponudnik plačilnih storitev plačnika in ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila nahajata v različnih državah članicah;
- (2) „nacionalno plačilo“ pomeni elektronsko plačilno transakcijo, ki jo odredi plačnik ali prejemnik plačila oziroma se odredi prek njega, pri čemer se plačnikov ponudnik plačilnih storitev in prejemnikov ponudnik plačilnih storitev nahajata v isti državi članici;
- (3) „plačnik“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki je imetnik plačilnega računa in odredi plačilni nalog v breme plačilnega računa, ali, če plačilni račun ne obstaja, fizično ali pravno osebo, ki izda plačilni nalog;
- (4) „prejemnik plačila“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki je predvideni prejemnik sredstev, ki so bila predmet plačilne transakcije;

- (5) „ponudnik plačilnih storitev“ pomeni katero koli od kategorij pravnih oseb iz člena 1(1) Direktive (EU) 2015/2366 ter fizične ali pravne osebe iz člena 32 navedene direktive, ne vključuje pa institucij iz točk 2 do 23 člena 2(5) Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹, ki jim je bila odobrena opustitev za države članice, ki se izvaja na podlagi člena 2(5) Direktive (EU) 2015/2366;
- (6) „uporabnik plačilnih storitev“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki uporablja plačilne storitve kot plačnik ali prejemnik plačila ali oboje;
- (7) „plačilna transakcija“ pomeni dejanje pologa, prenosa ali dviga sredstev, ki ga odredi plačnik ali prejemnik plačila oziroma se odredi prek njega, neodvisno od osnovnih obveznosti med plačnikom in prejemnikom plačila;
- (8) „plačilni nalog“ pomeni navodilo plačnika ali prejemnika plačila njegovemu ponudniku plačilnih storitev, s katerim zahteva izvedbo plačilne transakcije;

¹ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

- (9) „nadmestilo“ pomeni vsak znesek, ki ga ponudnik plačilnih storitev obračuna uporabniku plačilnih storitev in ki je neposredno ali posredno povezan s plačilno transakcijo, vsak znesek, ki ga ponudnik plačilnih storitev ali pogodbeni stranka, ki zagotavlja storitve pretvorbe valut, obračuna uporabniku plačilnih storitev v skladu s členom 59(2) Direktive (EU) 2015/2366 za storitev pretvorbe valut, ali kombinacijo teh storitev;
- (10) „sredstva“ pomeni bankovce in kovance, knjižni denar in elektronski denar, kakor je opredeljen v točki 2 člena 2 Direktive 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹;
- (11) „potrošnik“ pomeni fizično osebo, ki ne deluje v okviru svoje trgovske, poslovne ali poklicne dejavnosti;
- (12) „mikro-podjetje“ pomeni podjetje, ki je ob sklenitvi pogodbe o plačilni storitvi podjetje, kot je opredeljeno v členu 1 ter členu 2(1) in (3) Priloge k Priporočilu Komisije 2003/361/ES²;

¹ Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L 267, 10.10.2009, str. 7).

² Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

- (13) „pristojbina za izmenjavo“ pomeni pristojbino, plačano za vsako transakcijo z direktno bremenitvijo med ponudnikom plačilnih storitev plačnika in ponudnikom plačilnih storitev prejemnika plačila;
- (14) „direktna bremenitev“ pomeni plačilno storitev za bremenitev plačilnega računa plačnika, kadar plačilno transakcijo odredi prejemnik plačila na podlagi plačnikovega soglasja, ki ga plačnik da prejemniku plačila, ponudniku plačilnih storitev prejemnika plačila ali svojemu ponudniku plačilnih storitev;
- (15) „sistem direktne bremenitve“ pomeni skupni niz pravil, praks in standardov za izvajanje transakcij z direktno bremenitvijo, o katerih so se sporazumeli ponudniki plačilnih storitev.

Člen 3

Nadomestila za čezmejna plačila in ustrezna nacionalna plačila

1. Nadomestila, ki jih uporabniku plačilnih storitev obračuna ponudnik plačilnih storitev za čezmejna plačila v eurih, so enaka nadomestilom, ki jih isti ponudnik plačilnih storitev obračuna za ustrezna nacionalna plačila enake vrednosti v nacionalni valuti države članice, v kateri se nahaja ponudnik plačilnih storitev uporabnika plačilnih storitev.

2. Nadomestila, ki jih uporabniku plačilnih storitev obračuna ponudnik plačilnih storitev za čezmejna plačila v nacionalni valuti države članice, ki uradno priglasijo svojo odločitev o razširitvi področja uporabe te uredbe na svojo nacionalno valuto v skladu s členom 13, so enaka nadomestilom, ki jih isti ponudnik plačilnih storitev obračuna uporabnikom plačilnih storitev za ustrezna nacionalna plačila enake vrednosti in v isti valuti.
3. Ko ponudnik plačilne storitve zaradi zahteve iz odstavka 1 določa višino nadomestila za čezmejno plačilo, določi ustrezno nacionalno plačilo. Pristojni organi izdajo smernice glede določitve ustreznih nacionalnih plačil, kadar menijo, da je to potrebno. Pristojni organi v Odboru za plačila, vzpostavljenem s členom 85(1) Direktive 2007/64/ES, dejavno sodelujejo, da zagotovijo skladnost smernic za ustrezna nacionalna plačila.
4. Odstavka 1 in 2 se ne uporabljata za nadomestila za pretvorbo valut.

Člen 4

Nadomestila za pretvorbo valut v zvezi s kartičnimi plačilnimi transakcijami

1. V zvezi z zahtevami glede informacij o nadomestilih za pretvorbo valut in veljavnem menjalnem tečaju, kot je določeno v členu 45(1), točki 3 člena 52 in členu 59(2) Direktive (EU) 2015/2366, ponudniki plačilnih storitev in pogodbene stranke, ki zagotavljajo storitve pretvorbe valut na bankomatu ali prodajnem mestu, kot je navedeno v členu 59(2) navedene direktive, navedejo vsa nadomestila za pretvorbo valut kot odstotni pribitek na zadnji razpoložljivi referenčni devizni tečaj eura, ki ga izda Evropska centralna banka (ECB). Pribitek se plačniku razkrije pred odreditvijo plačilne transakcije.
2. Ponudniki plačilnih storitev prav tako zagotovijo, da je pribitek iz odstavka 1 javen na razumljiv in zlahka dostopen način na splošno razpoložljivi in zlahka dostopni elektronski platformi.
3. Pogodbena stranka, ki zagotavlja storitev pretvorbe valut na bankomatu ali prodajnem mestu, plačniku poleg informacij iz odstavka 1 pred odreditvijo plačilne transakcije zagotovi naslednje informacije:
 - (a) znesek, ki se plača prejemniku plačila v valuti, ki jo uporablja prejemnik plačila;
 - (b) znesek, ki ga plača plačnik v valuti plačnikovega računa.

4. Pogodbena stranka, ki zagotavlja storitve pretvorbe valut na bankomatu ali na prodajnem mestu, na bankomatu ali prodajnem mestu jasno prikaže informacije iz odstavka 1. Pred odreditvijo plačilne transakcije navedena pogodbena stranka plačnika obvesti tudi o možnosti plačila v valuti, ki jo uporablja prejemnik plačila, in možnosti, da pretvorbo valute nato izvede ponudnik plačilnih storitev plačnika. Informacije iz odstavkov 1 in 3 so plačniku po odreditvi plačilne transakcije na voljo tudi na trajnem nosilcu podatkov.
5. Ponudnik plačilnih storitev plačnika za vsako plačilno kartico, ki jo je izdal plačniku in ki je povezana z istim računom, pošlje plačniku elektronsko sporočilo z informacijami iz odstavka 1 brez nepotrebnega odlašanja, po tem ko ponudnik plačilnih storitev plačnika prejme plačilni nalog za dvig gotovine na bankomatu ali za plačilo na prodajnem mestu, izražen v kateri koli valuti Unije, ki se razlikuje od valute plačnikovega računa.

Ne glede na prvi pododstavek se takšno sporočilo pošlje enkrat v vsakem mesecu, ko ponudnik plačilnih storitev plačnika prejme od plačnika plačilni nalog, izražen v isti valuti.
6. Ponudnik plačilnih storitev se z uporabnikom plačilnih storitev dogovori o splošno razpoložljivem in lahko dostopnem elektronskem komunikacijskem kanalu ali kanalih, prek katerih mu bo ponudnik plačilnih storitev poslal sporočilo iz odstavka 5.

Ponudnik plačilnih storitev ponudi uporabniku plačilnih storitev možnost odjave od prejemanja elektronskih sporočil iz odstavka 5.

Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik plačilnih storitev se lahko dogovorita, da se odstavek 5 in ta odstavek v celoti ali delno ne uporabljata, kadar uporabnik plačilnih storitev ni potrošnik.

7. Informacije iz tega člena se zagotovijo brezplačno ter na nevtralen in razumljiv način.

Člen 5

Nadomestila za pretvorbo valut v zvezi s kreditnim plačilom

1. Ko ponudnik plačilnih storitev plačnika nudi storitev pretvorbe valut v zvezi s kreditnim plačilom, kot je opredeljeno v točki 24 člena 4 Direktive (EU) 2015/2366, ki je odrejeno neposredno na internetu prek spletnega mesta ali aplikacije za mobilno bančništvo ponudnika plačilnih storitev, ponudnik plačilnih storitev v zvezi s členom 45(1) in točko 3 člena 52 navedene direktive pred odreditvijo plačilne transakcije na jasen, nevtralen in razumljiv način obvesti plačnika o predvidenih nadomestilih za storitve pretvorbe valut, ki se uporabljajo za kreditno plačilo.

2. Pred odreditvijo plačilne transakcije ponudnik plačilnih storitev na jasen, nevtralen in razumljiv način sporoči plačniku ocenjeni skupni znesek kreditnega plačila v valuti plačnikovega računa, vključno z morebitno provizijo za transakcijo in nadomestilom za pretvorbo valut. Ponudnik plačilnih storitev sporoči tudi ocenjeni znesek, ki se prenese prejemniku plačila v valuti, ki jo uporablja prejemnik plačila.

Člen 6

Ukrepi za poenostavitev avtomatizacije plačil

1. Ponudnik plačilnih storitev uporabniku plačilnih storitev, kadar je to ustrezno, sporoči mednarodno identifikacijsko številko plačilnega računa (IBAN) uporabnika plačilnih storitev in poslovno identifikacijsko kodo (BIC) ponudnika plačilnih storitev.

Ponudnik plačilnih storitev poleg tega, kadar je to ustrezno, navede IBAN uporabnika plačilnih storitev in BIC ponudnika plačilnih storitev tudi na bančnih izpiskih ali njihovih prilogah.

Ponudnik plačilnih storitev posreduje uporabniku plačilnih storitev informacije iz tega odstavka brezplačno.

2. Ponudnik plačilnih storitev lahko uporabniku plačilnih storitev poleg nadomestil, zaračunanih v skladu s členom 3(1), zaračuna dodatna nadomestila, če ta uporabnik ponudniku plačilnih storitev naroči, naj izvrši čezmejno plačilo, ne sporoči pa mu številke IBAN in, kjer je to primerno in je v skladu z Uredbo (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta¹, povezane kode BIC za plačilni račun v drugi državi članici. Ta nadomestila morajo biti ustrezna in v skladu s stroški. Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik plačilnih storitev se dogovorita o teh nadomestilih. Ponudnik plačilnih storitev pravočasno obvesti uporabnika plačilnih storitev o višini dodatnih nadomestil, preden tak dogovor postane za uporabnika plačilnih storitev zavezujoč.

3. Če je glede na naravo zadevne plačilne transakcije ustrezno, sporoči dobavitelj blaga in storitev, ki prejme plačila, na katere se nanaša ta uredba, svojim strankam za vse izdane račune za blago in storitve v Uniji svoj IBAN in BIC svojega ponudnika plačilnih storitev.

¹ Uredba (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L 94, 30.3.2012 str. 22).

Člen 7

Obveznosti poročanja o plačilni bilanci

1. Države članice ne določijo nacionalnih obveznosti v zvezi s poročanjem za plačilno bilančne statistike na podlagi poravnave, ki veljajo za ponudnike plačilnih storitev v zvezi s plačilnimi transakcijami njihovih strank.
2. Brez poseganja v odstavek 1 lahko države članice zbirajo zbirne podatke ali druge ustrezne enostavno dostopne informacije, če tako zbiranje ne vpliva na avtomatsko obdelavo plačil s strani ponudnikov plačilnih storitev in ga lahko ponudniki plačilnih storitev popolnoma avtomatizirajo.

Člen 8

Pristojni organi

Države članice imenujejo pristojne organe, odgovorne za zagotavljanje upoštevanja te uredbe.

Države članice brez odlašanja uradno obvestijo Komisijo o vsaki spremembi v zvezi s pristojnimi organi, o katerih je bila obveščena v skladu z drugim odstavkom člena 9 Uredbe (ES) št. 924/2009.

Države članice od pristojnih organov zahtevajo, da učinkovito spremljajo upoštevanje določb te uredbe in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotavljanje takšnega upoštevanja.

Člen 9

Pritožbeni postopki za domnevne kršitve te uredbe

1. Države članice določijo postopke, ki uporabnikom plačilnih storitev in drugim zainteresiranim stranem omogočajo vložitev pritožb pri pristojnih organih za domnevne kršitve te uredbe s strani ponudnikov plačilnih storitev.
2. Kadar je ustrezno in brez poseganja v pravico do vložitve tožbe na sodišču v skladu z nacionalnim procesnim pravom, pristojni organi obvestijo stranko, ki je vložila pritožbo, o možnih izvensodnih pritožbenih postopkih in izvensodnih postopkih drugih pravnih sredstev, določenih v skladu s členom 10.

Člen 10

Izvensodni pritožbeni postopki in izvensodni postopki drugih pravnih sredstev

1. Države članice določijo ustrezne in učinkovite izvensodne pritožbene postopke in izvensodne postopke drugih pravnih sredstev za reševanje sporov med uporabniki plačilnih storitev in njihovimi ponudniki plačilnih storitev v zvezi s pravicami in obveznostmi, ki izhajajo iz te uredbe. V ta namen države članice določijo odgovorne organe.

2. Države članice brez odlašanja uradno obvestijo Komisijo o vsaki spremembi v zvezi z organi, o katerih je bila obveščena v skladu s členom 11(2) Uredbe (ES) št. 924/2009.
3. Države članice lahko določijo, da se ta člen uporablja le, če je uporabnik plačilnih storitev potrošnik ali mikro-podjetje. V tem primeru države članice o tem ustrezno uradno obvestijo Komisijo.

Člen 11

Čezmejno sodelovanje

Pristojni organi in organi držav članic iz členov 8 in 10, odgovorni za izvensodne pritožbene postopke in izvensodne postopke drugih pravnih sredstev, dejavno in hitro sodelujejo pri reševanju čezmejnih sporov. Države članice zagotovijo, da pride do takšnega sodelovanja.

Člen 12

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice brez odlašanja uradno obvestijo Komisijo o vsakršni spremembi, ki vpliva na pravila in ukrepe, o katerih je bila obveščena v skladu s členom 13 Uredbe (ES) št. 924/2009.

Člen 13

Uporaba za valute razen eura

Država članica, ki nima eura za svojo valuto in ki sklene razširiti uporabo te uredbe na svojo nacionalno valuto, o tem uradno obvesti Komisijo.

To uradno obvestilo se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Razširjena uporaba te uredbe na nacionalno valuto zadevne države članice začne učinkovati štirinajsti dan po takšni objavi.

Člen 14

Revizija

1. Komisija do 19. aprila 2022 predloži Evropskemu parlamentu, Svetu, ECB in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru poročilo o uporabi in učinku te uredbe, ki vsebuje zlasti:
 - (a) oceno, kako ponudniki plačilnih storitev uporabljajo člen 3 te uredbe;
 - (b) oceno razvoja obsega in nadomestil za nacionalna in čezmejna plačila v nacionalnih valutah držav članic in v eurih od datuma sprejetja Uredbe (EU) 2019/518 Evropskega parlamenta in Sveta¹, to je od 19. marca 2019;

¹ Uredba (EU) 2019/518 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2019 o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 glede nekaterih nadomestil za čezmejna plačila v Uniji in nadomestil za pretvorbo valut (UL L 91, 29.3.2019, str. 36).

- (c) oceno učinka člena 3 te uredbe na razvoj nadomestil za pretvorbo valut in drugih nadomestil, povezanih s plačilnimi storitvami, tako za plačnike kot za prejemnike plačil;
- (d) oceno predvidenega učinka spremembe člena 3(1) te uredbe, da bi zajemal valute vseh držav članic;
- (e) oceno, kako ponudniki storitev pretvorbe valut izvajajo zahteve glede informacij iz členov 4 in 5 te uredbe ter nacionalnih predpisov za izvajanje člena 45(1), točke 3 člena 52 in člena 59(2) Direktive (EU) 2015/2366 in ali se je s temi pravili povečala preglednost nadomestil za pretvorbo valut;
- (f) oceno, ali in v kolikšni meri imajo ponudniki storitev pretvorbe valut težave pri praktičnem izvajanju členov 4 in 5 te uredbe ter nacionalnih predpisov za izvajanje člena 45(1), točke 3 člena 52 in člena 59(2) Direktive (EU) 2015/2366;

- (g) analizo stroškov in koristi komunikacijskih kanalov in tehnologij, ki jih uporabljajo ponudniki storitev pretvorbe valut ali so jim na voljo in ki lahko dodatno izboljšajo preglednost nadomestil za pretvorbo valut, vključno z oceno, ali bi bilo treba od ponudnikov plačilnih storitev zahtevati, da za pošiljanje informacij iz člena 4 ponujajo točno določene kanale; ta analiza vključuje tudi oceno tehnične izvedljivosti sočasnega razkritja informacij iz člena 4(1) in (3) te uredbe pred odreditvijo vsake transakcije in za vse možnosti pretvorbe valut, ki so na voljo na bankomatu ali na prodajnem mestu;
- (h) analizo stroškov in koristi uvedbe možnosti, da plačniki blokirajo možnost pretvorbe valut, ki jo ponuja druga pogodbeni stranka in ne ponudnik plačilnih storitev plačnika na bankomatu ali prodajnem mestu, ter da spremenijo svoje preference glede tega;
- (i) analizo stroškov in koristi uvedbe zahteve, da ponudnik plačilnih storitev plačnika pri zagotavljanju storitev pretvorbe valut v zvezi s posamezno plačilno transakcijo pri kliringu in poravnavi transakcije uporablja menjalni tečaj, ki velja v trenutku odreditve transakcije.

2. Poročilo iz odstavka 1 zajema vsaj obdobje od 15. decembra 2019 do 19. oktobra 2021. Komisija lahko pri pripravi svojega poročila uporabi podatke, ki jih države članice zberejo v zvezi z odstavkom 1, ter v njem upošteva značilnosti različnih plačilnih transakcij, pri čemer razlikuje zlasti med transakcijami na bankomatu in na prodajnem mestu.

Člen 15
Razveljavitev

Uredba (ES) št. 924/2009 se razveljavi.

Sklici na razveljavljeno uredbo se štejejo kot sklici na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II.

Člen 16
Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
predsednik

Za Svet
predsednik

PRILOGA I

Razveljavljena uredba s seznamom naknadnih sprememb

Uredba (ES) št. 924/2009
Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 266, 9.10.2009, str. 11)

Uredba (EU) št. 260/2012
Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 94, 30.3.2012, str. 22)

(Samo pri sklicevanju na člene 2, 3, 4,
5, 7 in 8 v členu 17)

Uredba (EU) 2019/518
Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 91, 29.3.2019, str. 36)

PRILOGA II

Korelacijska tabela

Uredba (ES) št. 924/2009	Ta uredba
Člen 1(1), (2) in (3)	Člen 1(1), (2) in (3)
Člen 1(4)	–
Člen 2	Člen 2
Člen 3(1)	Člen 3(1)
Člen 3(1a)	Člen 3(2)
Člen 3(2)	Člen 3(3)
Člen 3(4)	Člen 3(4)
Člen 3a	Člen 4
Člen 3b	Člen 5
Člen 4(1)	Člen 6(1)
Člen 4(3)	Člen 6(2)
Člen 4(4)	Člen 6(3)
Člen 5	Člen 7
Člen 6	–
Člen 7	–
Člen 9, prvi odstavek	Člen 8, prvi odstavek
Člen 9, drugi odstavek	Člen 8, drugi odstavek
Člen 9, tretji odstavek	–

Uredba (ES) št. 924/2009	Ta uredba
Člen 9, četrti odstavek	Člen 8, tretji odstavek
Člen 10(1), prvi pododstavek	Člen 9(1)
Člen 10(1), drugi pododstavek	–
Člen 10(2)	Člen 9(2)
Člen 11	Člen 10
Člen 12	Člen 11
Člen 13	Člen 12
Člen 14(1)	Člen 13
Člen 14(2)	–
Člen 14(3)	–
Člen 15	Člen 14
Člen 16	Člen 15
Člen 17	Člen 16
–	Priloga I
–	Priloga II